

LA VUITENA DE BEETHOVEN

SIMFÒNICS AL PALAU
2021|2022

DISSABTE, 25 SETEMBRE 2021 – 18.30 h
Palau de la Música Catalana - Sala de Concerts

LA VUITENA DE BEETHOVEN

Mariona Camats
violoncel

Cor de Noies de l'Orfeó Català
(Buia Reixach i Feixes, directora)

Andrés Salado
director

Orquestra Simfònica del Vallès

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)
Obertura de *Les noces de Figaro*

JOSEPH HAYDN (1732-1809)
Concert per a violoncel i orquestra núm. 1, en Do major, Hob. VII B1
I. Moderato
II. Adagio
III. Finale. Allegro molto

FERRAN CRUIXENT (1976)
La victòria de la dona lluna
Obra d'estrena sobre textos de Jaume E. Pons Alorda i Anna Gual
1. Gran baralla
2. La lluna
3. La dona
4. La victòria

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770-1827)
Simfonia núm. 8, en Fa major, op. 93
I. Allegro vivace e con brio
II. Allegretto scherzando
III. Tempo di Menuetto
IV. Allegro vivace

Concert enregistrat i emès en directe
per Palau Digital (www.palaudigital.cat)

RHAPSODY IN BLUE DE GERSHWIN

9 OCTUBRE 2021, 18.30 h

L. Bernstein *Slava! Una obertura política per a orquestra*
G. Gershwin *Rhapsody in blue*
D. Xostakóvitx *Simfonia núm. 5*
Tea for two

Marco Mezquida, piano
Marko Lohikari, contrabaix
David Xirgu, bateria
Xavier Puig, director
Orquestra Simfònica del Vallès

EL BARBER DE SEVILLA DE ROSSINI

6 NOVEMBRE 2021, 18.30 h

G. Rossini Òpera *El barber de Sevilla*
(versió de concert)
César San Martín, Figaro
M. Carmen Romeu, Rosina
Pablo Martínez, Conte d'Almaviva
Fernando Álvarez, Dottor Bartolo
Cor Amics de l'Òpera de Sabadell
Daniel Gil de Tejada, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Concert
en coproducció

TRIBUT A JOHN WILLIAMS

20 NOVEMBRE 2021, 18.30 h

Obres de **John Williams**:
Summon the heroes, Munich, El patriota, Harry Potter, Jurassic Park, Tribute to the film composers, 1941, La llista de Schindler, Encontres a la tercera fase, Star Wars

Salvador Vidal, actor
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

El concert d'avui presenta diverses tipologies fonamentals d'obres durant els darrers tres segles a Occident.

D'una banda, l'obertura com a capçalera d'un espectacle de gran format: la de l'òpera bufa *Les noces de Figaro* (1786) de Mozart, que s'allunya dels models francès (lent-ràpid) i italià (ràpid-lent-ràpid). S'estructura en dos blocs (exposició i reexposició, de gran motricitat i sobre quatre temes. La coda tanca festivament una composició curulla d'originalitat i d'inventiva des de la remor inicial de les cordes i el fagot, contestada per les fustes.

D'altra banda, el concert per a instrument solista. Aquest concert en *Do major* (1765) de Haydn escrit per al violoncel·lista de l'orquestra d'Esterházy, Joseph Weigl, conté passatges d'oposició entre el violoncel i l'orquestra, el qual es llueix en el llarg solo de l'Allegro inicial. L'exploració de la tessitura de l'instrument, dels recursos tècnics virtuositats (dobles cordes, diversitat d'atacs, salts de corda...) i la cerca d'homogeneïtat en el so arrodoneixen l'exigència d'un protagonisme que combina seccions de fraseig més declamat davant d'altres de caràcter cantabile i líric a l'inici de l'obra i a l'*Adagio*.

Tercer cas: la simfonia. La *Vuitena* (1813) de Beethoven anuncia la *Novena* i bull d'una espontaneïtat, una energia i una modernitat aclaparadores. Sobretot en el treball rítmic i de la pulsació (grups de corxeres, accents, contratemps, síncopes i anacrusis). En els moviments dels extrems trobem els jocs de tensions propis del llenguatge beethovenià: canvis inesperats de tonalitat; canvis bruscs d'intensitat dinàmica (pianos sobtats, *sforzandi*, fortíssims esclatants, pauses...); alternances tímbriques dels motius melòdics, que promouen la dialèctica entre les famílies instrumentals; i un complex treball contrapuntístic. També hi ha llargues codes: la del primer moviment, closa amb un pianíssim; i la de l'últim, amb una extensa successió d'acords molt forts, en els quals, per cert, les timbales toquen afinades a l'octava –en fa, com a l'Scherzo de la *Novena*– i no en les notes tònica i dominant pertinents, un fet que suma una altra desvinculació incipient d'aquest instrument respecte als metalls, treballada pel compositor. Sense introducció, com a la *Tercera* i la *Cinquena*, no té cap moviment lent: un minuet reposat però robust és precedit per un *scherzando*, que, a la manera de divertiment, combina una melodia juganera amb un rerefons de les fustes (sense flautes, en *staccato* i *pianíssim*), que simula l'automatisme del metrònom, aleshores acabat d'inventar per Mälzel.

Prèviament, s'estrenarà *La victòria de la dona lluna* (2021), una obra encarregada pel Palau de la Música Catalana a Ferran Cruixent (Barcelona, 1976) sobre el poemari homònim de Jaume C. Pons Alorda. Dividida en quatre moviments, l'obra empra ritmes constants, figures melòdiques repetitives i *glissandi* sobre progressions d'acords minimalistes, en un joc de textures i timbres molt ric i dens. Aquests elements són reforçats per la inclusió de tecnologia virtual, per la participació del públic, per la presència de l'instrument *steeldrum*, que simbolitza la lluna amb una sonoritat orientalitzant (a "La dona") i, en darrer lloc, per les vocalitzacions del cor femení, situat en quatre punts de la sala, la qual cosa genera un efecte especial de gran capacitat embolcalladora, que en vehicula el misticisme i l'evocació etèria, inspirada en el matriarcat com a essència perduda de la vida.

Albert Ferrer Flamarich

Musicògraf i historiador de l'art, crític del *Diari de Sabadell*.

La victòria de la dona lluna

(poemes seleccionats)

Jaume C. Pons i Alorda

Artista resident del PMC

Sona la campana
i és la una
com una gran baralla
victoriosa i sana
la dona lluna

el rellotge marca les hores
meravella crea el poema
el místic? mística oratòria
eufòria: un no existir de la pena
la lluna marca les dones

Amiga, germana,
allunya't dels arbres, vaig dir.
És igual, camines cap enrere,
admirant les teves pròpies petjades.
Esperança quatre dits.
Tot,
absolutament
tot, és possible. L'amor...

Vaca de Lesbos, dona'm la teva potència,
digues que sóc pruna fèrtil com una
lluna de silenci.

Dona-Duna tot ho perdona,
la victòria de la dona lluna.

Llum, lluminosa, llum
misteri i transparència
un cos pròxim imperial
tercera orella de meravella
oïda envers el plaer
inevitable esperit d'amor:
noblesa, bondat, inspiració
lírica sense por! cantes cançons
dona dona dona
dona dona dona
dona dona dona
dona dona dona
dona dona i dolor

la veritat és que sóc feble

hem triomfat
per tots els continents
eufòrics - l'eufòria
meravellosa, la duna
tendra i preciosa
hem guanyat
hem guanyat
hem guanyat

lluna
llunyana

tot és amor

ja som el mateix

Al cicle Simfònics al Palau col·labora:

B Sabadell
Fundació

Amb el suport de:

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Patrocinadors i col·laboradors principals de l'OSV

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació Barcelona

Diputació de Girona

Ajuntament de Sabadell

B Sabadell
Fundació

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

moventia
fundació de la música

Col·laboradors de l'OSV

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

M Maresme

BENVIC

idneo

FUNDACIÓ
OPERA CATALUNYA

Media partners

LA VANGUARDIA

Cat Música

REVISTA
MUSICAL CATALANA

4401
Clàssica & Jazz

NÚVOL

Melómano

clade
Clade Ensemble

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat
www.orfeocatala.cat
www.osvalles.com

Mariona Camats, violoncel

Nascuda l'any 1997, va començar a tocar el violoncel amb el mestratge d'Anna Mora i de Lluís Claret. Posteriorment va estudiar al Leopold Mozart Zentrum de la Universitat d'Augsburg amb el professor Julius Berger. Del 2019 al 2021, va ser artista resident a la Queen Elisabeth Music Chapel, amb el mestratge de Gary Hoffman. El 2016 va obtenir la Beca Internacional Pau Casals de la Fundació Pau Casals, per a ampliació d'estudis i consolidació de la formació musical. L'any 2020, va rebre una Beca d'estudis en el camp de la música per mitjà de la Fundació Güell. Ha obtingut diversos premis, com el Concurs Joves Intèrprets Ciutat de Sant Cugat del Vallès, el Concurs Cordes de Barcelona, el grand prix en la Flame Competition de París, el Vic Cello Festival i el Johann Andreas Stein-Wettbewerb. Ha actuat a Espanya, França, Alemanya, Holanda, Àustria, Suïssa, Bèlgica i la Xina. Com a solista, ha actuat amb la Jove Orquestra Simfònica del Vallès i Gilles Apap, la JONC i Manel Valdivieso, l'orquestra Camera Musicae i Tomàs Grau i Joel Bardolet, la Bruckner Akademie Orchester i Jordi Mora, i amb l'Orquestra de Cambra de Granollers i Guy van Waas. Ha participat en diferents classes magistrals i ha actuat en diversos festivals com: The International Holland Music Sessions, Kronberg Academy Masterclasses, Mozarteum Internationale Sommerakademie a Salzburg, el Festival Pau Casals de Prada, el Supercello Festival a Pequín, el Festival Emergents de l'Auditori de Barcelona i El Primer Palau 2020 –en el qual va rebre el Premi de la Crítica–, entre d'altres. Fins al 2018 va tocar un violoncel fet per Marc Laberte (1921) que va pertànyer a Pau Casals. Actualment, toca un violoncel de David Bagué (2019).

Cor de Noies de l'Orfeo Català

Buia Reixach i Feixes, directora

Fundat el 2000, Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Daniel Tarrida, el pianista. Amb joves de 16 a 25 anys, la majoria es van iniciar a l'Escola Coral de l'Orfeo Català. Ha treballat amb els directors J. Busto, P. Ll. Biosca, X. Puig, M. Minkowski, J. Nott, Z. Mehta, V. P. Pérez i G. Dudamel, i amb l'OSV, JONC, Gustav Mahler Jugendorchester, Filharmònica d'Israel, KuKai Dantza i Noa. A més d'Espanya, ha estat a Alemanya, França i Eslovènia. Premiada a Cantonigròs (2005) i finalista al concurs Let the Peoples Sing de la UER (2019), ha enregistrat *Viatjant...* i *Germinans*. Ha participat al Grec (2018), Peralada (2019) i Philharmonie de Berlin (2019, projecte Vocal Heroes de la Filharmònica de Berlin, amb S. Halsey). Enguany oferirà l'*Stabat Mater* de Pergolesi (Vespres d'Arnadí, direcció escènica de Marc Rosich). El Cor de Noies forma part de l'Escola Coral de l'Orfeo Català i rep el mecenatge de la Fundació Banco Santander.

Andrés Salado, director

Director titular i artístic de l'Orquestra d'Extremadura, Andrés Salado ha dirigit les principals orquestres espanyoles: Orquestra Nacional d'Espanya, Orquestra Simfònica de RTVE, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Reial Filharmonia de Galícia, Oviedo Filharmonia, Reial Orquestra Simfònica de Sevilla, orquestres simfòniques de Madrid, Bilbao, Tenerife, Navarra, Euskadi, Extremadura, Illes Balears, València, etc. A escala internacional, ha dirigit importants agrupacions: Orquestra Simfònica Nacional de Mèxic, Orquestra Simfònica de Porto "Casa da Musica", Salzburg Chamber Soloist o Lucerne Festival Academy Orchestra, entre d'altres. La seva incursió en el món de l'òpera és igualment brillant, en què ha dirigit *Il barbiere di Siviglia* de Rossini, *Il segreto di Susanna* de Wolf-Ferrari, *The Telephone* de Menotti, *Macbeth* de Verdi, etc. Va rebre el premi Princesa de Girona d'Arts i Lletres 2016.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.